

АНАЛІЗ НЕОБХІДНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ І УСТАНОВ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ У ФАХІВЦЯХ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»

доц. Біловодська О.А., студентка Журбенко А.С.

В існуючих нині економічних умовах однією з основних складових виживання та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств є підвищення ефективності їх господарювання на засадах інноваційної діяльності.

Одним з найважливіших чинників, що забезпечують ефективність і конкурентоспроможність будь-якого підприємства, є висока якість його людських ресурсів. Тиск жорсткого конкурентного ринку на виробника все більш посилюється, і в цих умовах підприємства не можуть собі дозволити неефективного використання людського потенціалу.

Саме інновації та інноваційний розвиток мають стати тією рушійною силою, що забезпечить економічну незалежність Україні і подолає розрив з розвиненими державами. Особливої важливості інноваційна діяльність підприємств набула в часи фінансово-економічної кризи у державі. Активізація інноваційної діяльності підприємств стала одним із факторів її подолання.

Негативним чинником кадрового забезпечення інноваційної діяльності є невідповідність масштабів і якості підготовки кваліфікованих кадрів вищими навчальними закладами рівню економічного розвитку України, що в першу чергу викликано недосконалістю освітньої сфери та пострадянською ментальністю. Це можна пояснити тим, що сучасні українські підприємства ще не досить усвідомили необхідність використання інновацій.

Проведений нами аналіз інноваційної діяльності вітчизняних підприємств засвідчив про панування на більшості великих підприємств жорстких адміністративних методів в управлінні науковими та науково-дослідними роботами, відсутністю розвиненої інноваційної інфраструктури

Все це зумовлює актуальність потреби у висококваліфікованих фахівцях відповідного профілю для роботи на підприємствах, в організаціях і установах різних форм власності виробничої та невиробничої сфер, органах державного і місцевого управління,

освітніх та наукових закладах.

Аналіз кадрової ситуації у Сумській області свідчить про те, що ринок області відчуває нагальну потребу у підготовці фахівців за зазначеною спеціальністю. В даний момент на підприємствах області у відповідній сфері працюють здебільшого працівники, що не мають належних знань для реалізації політики управління інноваційною діяльністю, тому вони не в змозі ефективно використовувати існуючий інструментарій управління.

Ринок потребує фахівців з управління інноваційною діяльністю з високим потенціалом фундаментальної освіти і належною підготовкою для планово-економічної, організаційно-управлінської, аналітичної та дослідницької діяльності в галузі економіки на виробництві, у сфері послуг, в управлінні та науково-дослідних установах.

Тому ми повинні створити необхідні умови для навчання майбутніх професіоналів та докласти максимальних зусиль по впровадженню їх знань в практику управління інноваційною діяльністю на підприємствах всіх форм власності.

Для забезпечення високого інноваційного потенціалу в регіоні необхідне вироблення і реалізація єдиного комплексу заходів, що направлені на збільшення інноваційного потенціалу, на консолідацію в цих цілях сил, досвіду кадрів, матеріальних і фінансових ресурсів всіх підприємств, організацій і інших підприємницьких структур, що функціонують на території регіону.

Таким чином, для розвитку та ефективності роботи фахівців з управління інноваційною діяльністю необхідне поєднання цілеспрямованих зусиль держави, вищої школи, науково-технічного співтовариства країни, капіталу приватних інвесторів, керівників підприємств з використанням всіх організаційно-управлінських, фінансово-економічних та кадрових важелів впливу.

Нааявність достатньої кількості кваліфікованих фахівців, здатних забезпечити просунення результатів наукових досліджень та розробок на ринок наукоємної продукції є важливою умовою переходу економіки країни на інноваційний шлях розвитку, тому необхідно концентрувати все більшу увагу на підвищенні якісного рівня персоналу, прагнучи без крупних інвестицій в основний капітал досягти істотного підвищення продуктивності праці за рахунок оптимізації соціальної складової виробництва.